

Globální moc a globální vláda

Pátá část

Globální válka a umírající demokracie: Revoluce elit

Sep 23 2009

Globální trendy v politické ekonomii naznačují, že „demokracie“, jak ji známe, je uvadajícím konceptem, kdy od tohoto konceptu odstupují dokonce i západní vyspělé země. Pravděpodobně prostřednictvím politiky stran a finančních/korporátních zájmů je demokracie, tak jak je, něco jako fasáda. Nicméně vstupujeme do éry, kde jsou na ústupu dokonce i instituce a obraz demokracie, a skluz do totality se zdá být nevyhnutelným.

Zpráva *National Intelligence Council, Global Trends 2025* uvedla, že mnoho vlád bude „zvětšovat své domácí bezpečnostní síly, možnosti šmírování a používání sil zvláštních operací. Protiteroristická opatření budou stále více „obsahovat městské operace, v důsledku větší urbanizace“ a vlády „mohou ve stále větší míře vztyčovat bariéry a ploty kolem svých pozemků, aby zamezily přístupu. Obezděné komunity budou v mnoha společnostech i nadále růst, protože se elita snaží izolovat od domácích hrozeb.“⁽¹⁾ V podstatě očekáváme neustávající tah směrem k internacionalizaci domácích opatření policejního státu na kontrolu populace.

Povaha totalitarismu je taková, protože jde „svoji povahou (či lépe z definice) o globální projekt, který nelze plně dokončit pouze v jednom společenství nebo zemi. Protože je poháněn potřebou potlačit jakékoliv alternativní řády a myšlenky, nemá žádná přirozená omezení nebo hranice a je odsouzen, aby jeho cílem bylo ovládnutí všeho a všech.“ David Lyon v *Teoretizování a dozoru* vysvětlil, že: „Poslední charakteristikou totalitní nadvlády je absence úniku, čehož lze dosáhnout dočasně uzavřením hranic, ale permanentně pouze skutečně globálním dosahem, který by učinil již samotný pojem úniku nesmyslným. To samo o sobě opravňuje otázky ohledně

totalitního potenciálu globalizace.“ Autor pokládá důležitou otázku: „Je zrušení hranic skutečně (morálně) dobré, protože ty symbolizují bariéry, které zbytečně lidi oddělují a vylučují, nebo jde o potenciální linie odporu, útočiště a rozdělení, které nás může zachránit před propastí totality?“ Dále, „pokud globalizace podkopává vyzkoušené, na státu založené modely demokracie, svět může být náchylný ke globální totalitářské etatizaci.“⁽²⁾

Russia Today, jeden z hlavních ruských zpravodajských zdrojů, zveřejnil článek *Strategic Cultural Fund*, kde se uvádí, že „stávající krize je využívána jako mechanismus pro vyprovokování určitých hlubokých sociálních nepokojů, které by lidstvo – protože již nyní se nachází v chaosu a je děšeno strašidlem všeobecného násilí – připravily o jeho svobodnou vůli, kdy do světových událostí zasáhne „nadmárodní“ arbitr s diktátorskými pravomocemi“. Autor poukázal na to, že „události jdou stejnou cestou, jako v případě velké hospodářské krize v r. 1929-1933: finanční krize, ekonomická krize, sociální konflikty, nastolení totalitních diktatur, vyvolání války kvůli koncentraci moci a kapitál v rukou úzkého kroužku“. Nicméně, jak autor poznamenal, tentokrát je to jiné, protože „jde o finální fázi strategie „globální kontroly“, kde bude zasazena rozhodující rána instituci suverénního národního státu, a následovat bude přechod na systém soukromé moci nadnárodní elity“.

Autor vysvětlil, že se formuje globální policejní stát: „Protože výzvědné aktivity, obchod s válkou, vězeňský systém a kontrola informací přechází do soukromých rukou. Je to činěno prostřednictvím tak zvaného outsourcingu, relativně nového podnikatelského fenoménu, který spočívá v tom, že se jistými funkcemi pověří soukromé firmy, které fungují jako kontrahenti a spoléhají se na jedince vně organizace, aby vyřešili vnitřní záležitosti.“ Dále: „Největších úspěchů bylo dosaženo během posledních několika let, a to v oblasti ustavení elektronické kontroly osobních údajů, prováděné pod záminkou protiteroristických opatření. V současné době FBI vytváří největší světovou databázi biometrických dat (otisků prstů, otisků sítnice, tvarů tváře, tvarů jizev a vzorů chování, řeči a gest, atd.), která nyní obsahuje 55 milionů otisků prstů.“⁽³⁾

Globální válka

A dále, vyhlídky na válku se s prohlubující se ekonomickou krizí zvyšují. Je nutno poznamenat, že historicky, jak impéria upadala, mezinárodní násilí rostlo. Rozsah globální krize a provádění restrukturalizace celé globální politické ekonomie si může také vyžádat globální válku, aby posloužila jako katalyzátor nového světového řádu.

Dokument *National Intelligence Council Globální trendy 2025* uvedl, že do r. 2025 pravděpodobně dojde k nárůstu rizika jaderná války, nebo při nejmenším použití jaderných zbraní, protože „probíhající konflikty o nízké intenzitě mezi Indií a Pákistánem neustále hrozí tím, že takové události vyeskalují do širšího konfliktu mezi těmito dvěma jadernými velmocemi“⁽⁴⁾.

Tato zpráva také předpovídá obrodu merkantilistické zahraniční politiky u velkých mocností v boji o zdroje, což „by mohlo vést k mezistátním konfliktům, pokud vůdci ve vládách budou považovat přístup k energetickým zdrojům za klíč pro udržení domácí stability a přežití jejich režimu“. Konkrétně „centrální Asie se stala oblastí intenzivního mezinárodního boje o přístup k energii“⁽⁵⁾.

Dále: „Subsaharská Afrika zůstane nejnáchylnějším regionem na zemi ohledně ekonomických výzev, napětí v populaci, občanských konfliktů a politické nestability. Slabost států a problematické vztahy mezi státy a společnostmi pravděpodobně v příštích 20 letech zpomalí jakýkoliv lepší výhled regionu na zlepšení, pokud nedejde i trvalému mezinárodnímu zapojení a občas k intervencím. Jižní Afrika bude nadále nejstabilnějším a slibným subregionem, jak politicky, tak ekonomicky.“ To zdá se naznačuje, že dojde k mnoha případům „humanitární intervence“, pravděpodobně pod hlavičkou západem ovládaných mezinárodních organizací, jako OSN. V nejlidnatějších afrických zemích dojde také

k demokratickému „úpadku“ a tento region bude náchylný k občanským konfliktům a komplexním formám mezistátních konfliktů – s armádou rozestou podél etnických nebo jiných hranic, omezenou kontrolou hraničních oblastí a povstalci a zločineckými skupinami okrádajícími civilisty v sousedních zemích. Centrální Afrika má těchto problémových případů nejvíce, včetně Konga-Kinšhasy, Konga-Brazzaville, Středoafričské republiky a Čadu.“⁽⁶⁾

V r. 2007 britské ministerstvo obrany vydalo zprávu, ve které analyzovali budoucí trendy ve světě. Mezi mnoha dalšími věcmi, předpovídanými pro příštích 30 let, jsou: „Informační čipy implantované do mozku. Elektromagnetické pulzní zbraně. Střední třída se stane revoluční a převezme roli Marxova proletariátu. Populace zemí na Středním východě vzroste o 132%, zatímco v Evropě poklesne v důsledku snížení porodnosti. „Blesková lůza“ – uskupení rychle zmobilizované zločineckými gangy nebo teroristickými skupinami.“

Dále tam stálo, že: „Vývoj neutronových zbraní, které ničí živé organismy, ale ne budovy, „by z nich mohl učinit zbraně volby pro extrémní etnické čištění ve stále zalidněnějším světě“. Použití bezobslužných zbraňových platforem umožní „uplatnění smrtící síly bez lidského zásahu, což vyvolá následně právní a etické otázky“. „Jednoznačné použití“ chemických, biologických, radiologických a jaderných zbraní a zařízení dopravených na cíl bezpilotními prostředky nebo raketami.“ Dále: „Implantovatelný „informační čip“ bude zasazen přímo do mozku. Rostoucí pronikavost technologií informačního přenosu umožní, aby státy, teroristé nebo zločinci zmobilizovali „bleskovou lůzu“, což bude znamenat výzvu pro bezpečnostní síly, aby se této potenciální agilnosti, spojené se schopností koncentrovat síly rychle v malé oblasti, postavily.“

Co se týká sociálních problémů, „střední třída se stane revoluční silou, převezme roli přisouzenou Marxem proletariátu“. Je zajímavé, že: „Tato teze je založena na rostoucím rozdílu mezi střední třídou a super bohatými na jedné straně, a na druhé straně na tom, že městská podtřída bude ohrožovat sociální řád: „Světová střední třída se může sjednotit a za použití přístupu ke znalostem, zdrojům a dovednostem může utvářet nadnárodní procesy ve svém vlastním třídním zájmu.“ Marxismus by mohl být oživen také, stojí tam, v důsledku globální nerovnosti, zvyšující se trend směrem k morálnímu relativismu a pragmatickým hodnotám lidí povzbudí, aby hledali „útočiště, poskytované přísnějšími systémy víry“, včetně náboženské ortodoxie a doktrinářských politických ideologií, jako populismus a marxismus“.

Zpráva také předpovídá, že: „Globalizace může vést k míře mezinárodní integrace, která účinně ukončí válčení mezi státy. Ale může vést k „mezispolečenskému konfliktu“ – komunitám se sdílenými zájmy překračujícími národní hranice a uchýlení se k použití síly.“⁽⁷⁾

RAND Corporation, na Pentagon navázaný mozkový trust, napojený na skupinu Bilderberg, Trilaterální komisi a Council on Foreign Relations, přišla s řešením finanční krize v říjnu 2008: aby Spojené státy začaly velkou válku. Čínská média oznámila, že RAND „předložila šokující návrh, ve kterém lobovala za započetí války s velkou cizí mocností, v rámci pokusu stimulovat americkou ekonomiku a zabránit krizi“. A dále, „cílovou zemí by měla být hlavní vlivná mocnost“, a čínská média „spekulovala, že cílem nové války je pravděpodobně Čína nebo Rusko, ale mohl by to také být Irán nebo jiná středovýchodní země“⁽⁸⁾.

Gerald Celente, generální ředitel Trends Research Institute, nejrespektovanější předpovídatel trendů ve Spojených státech, bil na poplach kvůli trendům, které přijdou v několika příštích letech. Předtím předpověděl kolaps akciového trhu v r. 1987, pád Sovětského svazu, prasknutí

dot-com bubliny a prasknutí nemovitostní bubliny v r. 2008, takže tyto předpovědi by neměly být brány na lehkou váhu.

Celente řekl Fox News, že „do roku 2012 se Amerika stane rozvojovou zemí, že dojde k revoluci a potravinovým nepokojům, rebelii squatterů, daňové revoltě a pochodům práce, a že svátkem bude spíše sehnat něco k jídlu, než dárky.“ Uvedl, že „to bude horší než velká hospodářská krize“. V jiném rozhovoru Celente uvedl, že „v této zemi dojde k revoluci“ a „zatím nenastane, ale přijde a dočkáme se třetí strany, a katalyzátorem pro to bude: převzetí Washingtonu DC za denního světla Wall Street v tomto nekrvavém převratu. A stane se tak, jak se podmínky budou dále zhoršovat.“ Dále vysvětlil: „První věcí, kterou je třeba udělat, je zorganizovat daňovou revoltu. Ta bude velká, protože lidé si nemohou dovolit platit více školného, daní z majetku, jakoukoliv daň. Začneme vídat, jak se tyto druhy protestů začnou odvíjet.“⁽⁹⁾

V červnu 2009 Gerald Celente oznámil, že: „Opatření přijatá následujícími vládami na záchranu politicky zkorumpovaného, morálně zkorumpovaného, fyzicky sešlého (amerického) obra před kolapsem poslouží pouze k uspíšení jeho pádu. Zatímco pokles probíhal desetiletí, urychlení ruinující politiky za stávající vlády vede Spojené státy – a většinu světa – k bodu nulového návratu.“ Tato nadcházející katastrofa, o které Celente mluví jako o „Obamageddonu“, se stane „tou největší hospodářskou krizí“⁽¹⁰⁾.

V květnu 2009 Celente předpověděl, že hlavním problémem bude „bublina nouzových vyplácení“, která je větší, než bublina dot-com nebo nemovitostní bublina, která ji předcházela, a jde o 12,8 bilionů dolarů. Uvádí, že s prasknutím této bubliny bude dalším trendem to, co nazývá „lehký fašismus“, a že bude následovat válka⁽¹¹⁾. Uvedl, že: „Tato bublina bude poslední. Po konečném prasknutí bubliny nouzových vyplácení máme obavy, že vláda zatáhne zemi do války. Existují proto historické precedenty, které se neustále opakovaly.“ A upřesnil: „Takže to není dolar, co přežije. Nemusíme dokonce přežít ani my. Podívejte se na bordel v Německu po první světové válce. To vedlo k fašismu a druhé světové válce. Další válka se bude bojovat zbraněmi hromadného ničení.“⁽¹²⁾

Imperiální projekt

Válku nelze chápat jako moderní fenomén týkající se akcelerujícího kapitalismu prostřednictvím expanze a přeměny, protože byla stálým tématem v celé historii kapitalismu. Pojem „přebytkový imperialismus“ popisuje funkci a roli války a militarismus v kapitalismu. Tento koncept je postaven na funkci „nepřetržitě války“.

Ellen Wood vysvětluje, že pojem přebytkový imperialismus“ znamená „bezbřehou nadvládu globální ekonomiky a mnoha států, které ji řídí, vyžadující si vojenské akce bez konce, účelově i časově“⁽¹³⁾. Dále: „Imperiální nadvláda v globální kapitalistické ekonomice si vyžaduje delikátní a rozporuplnou rovnováhu mezi potlačováním konkurence a udržováním podmínek v konkurujících si ekonomikách, které vytváří trh a zisky. Je to jeden z nejzákladnějších rozporů nového světového řádu.“⁽¹⁴⁾

Krátce poté, co George Bush st. v r. 1991 prohlásil „nový světový řád je na obzoru“, americká strategická komunita začala vypracovávat novou strategii pro Spojené státy ve světě. Ta se poprvé objevila v r. 1992, formou Směrnic pro obranné plánování. New York Times s tím přišly a napsaly, že: „V obsáhlém prohlášení o nové politice, která je ve své poslední dokončovací fázi, ministerstvo obrany tvrdí, že politickým a vojenským posláním Ameriky

v éře po studené válce bude zajištění, aby nebyl umožněn vznik nové konkurenční velmoci v západní Evropě, Asii nebo na územích bývalého Sovětského svazu“ a že „tajný dokument se zabývá světem ovládaným jednou velmocí, jejíž pozice může být stvrzena konstruktivním chováním a dostatečnou vojenskou silou, která by odradila jakoukoliv zemi nebo skupinu zemí od zpochybňování americké nadvlády“.

Hlavní postavou, která tuto politiku sepsala, byl náměstek Pentagonu pro politiku Paul Wolfowitz, který se později stal náměstkem ministra obrany ve vládě George W. Bushe, a stejně tak prezidentem Světové banky. Wolfowitz je také členem skupiny Bilderberg, Trilaterální komise, Council on Foreign Relations, a je v současné době vědátorem na American Enterprise Institute, neokonzervativním mozkovém trustu.

Dokument klade důraz na „použití vojenské síly, je-li to nezbytné, aby se zabránilo proliferaci jaderných zbraní a dalších zbraní hromadného ničení v takových zemích, jako Severní Korea, Irák, některých nástupnických republikách Sovětského svazu a v Evropě“, a že „Nejdůležitější však je“, říká, „vnímání, že světový řád je skutečně držen USA“ a „Spojené státy by měly jednat nezávisle, když nelze zorganizovat kolektivní akce“ nebo v krizi, která si vyžaduje rychlý zásah.“ Dále: „Nový návrh načrtává svět, ve kterém je jedna dominantní vojenská velmoc, jejíž vůdci „musí udržet mechanismy pro zastrašení potenciálních konkurentů, aby ani neaspirovali na větší regionální nebo globální roli“.“ Mezi nezbytné výzvy americké nadvlády dokument „zařadil regionální války proti Iráku a Severní Koreji“, a Čínu a Rusko označil za hlavní hrozby. Dále „doporučuje, aby Spojené státy také zvážily rozšíření bezpečnostních závazků východoevropských a středoevropských zemí, podobně jako u rozšíření u Saudské Arábie, Kuvajtu a dalších arabských zemí u Perského zálivu“⁽¹⁵⁾. Ministrem obrany v době sepsání tohoto dokumentu nebyl nikdo jiný, než Dick Cheney.

Když byl v r. 1993 George Bush st. nahrazen Billem Clintonem, neokonzervativní jestřábi v Bushově vládě vytvořili mozkový trust nazvaný Projekt pro nové americké století, či PNAC. V r. 2000 zveřejnili zprávu nazvanou Rebuilding Americas‘ Defenses: Strategy, Forces, and Resources for a New Century (Přebudování americké obrany: Strategie, síly a zdroje pro nové století). Stavěli na dokumentu Směrnice pro obranné plánování a uvedli, že „Spojené státy si musí udržet dostatek sil, schopných rychlého nasazení, a aby mohly vyhrát simultánní války velkého rozsahu“⁽¹⁶⁾, že existuje „potřeba udržet si dostatek bojových jednotek pro boj a vítězství v mnohočetných, téměř simultánních velkých válkách“⁽¹⁷⁾, a že „Pentagon musí začít kalkulovat počet nezbytných jednotek pro nezávislou ochranu amerických zájmů v Evropě, východní Asii a v Zálivu, a to vždy“⁽¹⁸⁾. Dále: „Spojené státy se po desetiletí snažily, aby hrály trvalejší roli v regionální bezpečnosti Zálivu (Perského – p.p.). Zatímco nevyřešený konflikt s Irákem poskytuje okamžité ospravedlnění, potřeba výrazné americké vojenské přítomnosti v Zálivu přesahuje problematiku režimu Saddama Husseina.“⁽¹⁹⁾ Při popisování potřeby masivního navýšení vojenských výdajů, rychle expandujících ozbrojených sil a „vypořádávání se“ s hrozbami, jako Irák, Severní Korea a Irán, uvádí: „A dále, proces transformace, dokonce i když přináší revoluční změnu, bude pravděpodobně dlouhý, pokud nedojde k nějaké katastrofické a katalyzující události – jako novému Pearl Harboru.“⁽²⁰⁾

Zbigniew Brzezinski, spoluzakladatel Trilaterální komise, spolu s Davidem Rockefellerem, bývalý poradce pro národní bezpečnost a klíčový architekt zahraniční politiky ve vládě Jimmyho Cartera, napsal také knihu o americké geostrategii. Brzezinski je také členem Council on Foreign Relations a skupiny Bilderberg, a byl také v představenstvu Amnesty International, Atlantic Council a National Endowment for Democracy. V současné době je kurátorem a

rádcem v Centru pro strategické a mezinárodní studie (CSIS), jednom z hlavních amerických politických mozkových trustů.

Ve své knize z r. 1997 *Grand Chessboard* (Velká šachovnice) Brzezinski načrtl strategii pro Ameriku ve světě. Napsal: „Pro Ameriku je hlavní geopolitickou kořistí Euroasie. Po půl tisíciletí světovým záležitostem dominovaly euroasijské mocnosti a lidé, kteří spolu vzájemně bojovali o regionální nadvládu a dosažení globální moci.“ Dále: „Jak Amerika Euroasii „zvládne“ bude klíčové. Euroasie je největším kontinentem planety a je geopoliticky osou. Mocnost, která ovládne Euroasii, bude kontrolovat dva ze tří nejvyspělejších a ekonomicky produktivních světových regionů. Pouhý pohled na mapu také ukáže, že kontrola nad Euroasií téměř automaticky bude znamenat podrobení si Afriky.“⁽²¹⁾ Brzezinski vysvětlil, že: „Honba za mocí není cílem, který si vyžaduje nadšení mas, vyjma na stav náhlé hrozby nebo výzvy pro vnímání veřejnosti ohledně domácího blahobytu. Ekonomické odříkání (tj. vojenské výdaje) a lidské oběti (oběti dokonce i mezi profesionálními vojáky) nutné při těchto snahách jsou pro demokratické instinkty nepřijemné. Demokracie je nepřátelská imperiální mobilizaci.“⁽²²⁾ Brzezinski také označuje Rusko a Čínu, spolupracující s Iránem a snad i Pákistánem, za nejvýznamnější koalici, která by se mohla postavit americké hegemonii.

S vládou George W. Bushe neokonzervativní váleční štváči uvedli v praxi plány na rozvinutí svých dokumentů americké imperiální strategie. Tak vznikla Bushova doktrína, která volala po „jednostranném a výhradním právu na preventivní útok, kdykoliv, kdekoliv, nesešňorovaný jakýmikoliv mezinárodními dohodami, aby se zajistilo, že „naše síly budou dostatečně silné, aby odradily potenciální protivníky od započetí s vyzbrojováním, v naději, že převýší, nebo se vyrovnají, síle Spojených států“.⁽²³⁾

V r. 2000 Pentagon vydal dokument nazvaný *Společná vize 2020*, ve kterém nastínil projekt na dosažení toho, co nazvali „plnospektrální převaha“, jako plán ministerstva obrany do budoucna. „Plnospektrální převaha (Full Spectrum Dominance) znamená schopnost amerických ozbrojených sil, operujících spolu se svými spojenci, porazit jakéhokoliv protivníka a kontrolovat jakoukoliv situaci v celém spektru vojenských operací.“ Zpráva „se zabývá plnospektrální převahou v celém spektru konfliktů, od jaderné války, přes velké války, po konflikty malého rozsahu. Také se zabývá amorfními situacemi, jako mírotvorné operace a neválečné humanitární zmírnění.“ Dále: „Vývoj v globální informační síti poskytne prostředí pro nadvládu v rozhodování“.⁽²⁴⁾

Válka proti terorismu, jako válka s neviditelnými nepřáteli a bez hranic, skutečně globální válka, vyznačuje významnou fázi v evoluci „přebytkového imperialismu“ nepřetržité války Amerického impéria. Americké ozbrojené síly, zatímco používané jako nástroj přebytkového imperialismu, také vytvářejí a udržují a rozšiřují NATO. NATO rozšiřuje svoji roli ve světě. Války v Jugoslávii po kolapsu Sovětského svazu byly použity pro legitimizaci pokračující existence NATO, které bylo vytvořeno jako aliance proti SSSR. Když SSSR zmizel, zmizel i účel NATO, dokud nenašlo novou náplň: stát se globálním policistou. NATO prošlo svojí první velkou válkou v Afghánistánu a jeho rozšiřování do východní Evropy obkličuje Rusko a Čínu.

Ivo Daalder, americký zástupce v NATO, a také vysoký činitel Brookings Institution a člen Council on Foreign Relations, napsal článek pro *Foreign Affairs*, ve kterém obhajoval globální NATO, aby se bylo možno „vypořádat s globálními výzvami dnešních dnů“⁽²⁵⁾. V dubnu 2009 NATO začalo s revizí svého strategického konceptu, „aby zůstal relevantním v měnícím se bezpečnostním prostředí“, a „vůdci předjímají jako nové hrozby pro NATO

kybernetické útoky, energetickou bezpečnost a klimatické změny, které by mohly znamenat velké změny v budoucích operacích NATO.“⁽²⁶⁾ Od r. 2008 NATO přetváří svoji strategii a posunuje se k doktríně preventivního jaderného válčení⁽²⁷⁾.

Jak napsal George Orwell v 1984: „Válka není k tomu, aby byla vyhrána, je určena k tomu, aby byla nepřetržitá. Hierarchická společnost je možná pouze tehdy, stojí-li na chudobě a ignoranci. Tato nová verze je minulostí, a žádná jiná minulost nikdy existovat nemohla. V principu je válečné úsilí vždy plánováno tak, aby udrželo společnost na pokraji hladovění. Válka je vedena elitní skupinou proti svým vlastním poddaným, a jejím cílem není vítězství buď nad Euroasií, nebo východní Asií, ale udržení samotné struktury společnosti nedotčené.“

Revoluce nového světového řádu

Nový systém, který se vytváří, není založen na jakémkoliv pojetí konkurence nebo „volného trhu“ nebo „socialistické morálky“, ale jde místo toho o systém založený na konsolidaci moci a bohatství; čím méně, tím lépe; jedná vláda, jedna centrální banka, jedna armáda, jedna měna, jedna autorita, jeden vládce. Je to mnohem „efektivnější“ a „kontrolovatelnější“ systém, a tím potřebuje mnohem méně populace, nebo menší třídu na jeho řízení, a stejně tak mnohem menší populaci na jeho obsluhu. A v takovém systému by také menší globální populace byla pro vládce ideální, protože to pro ně omezuje rizika ohledně revolty, povstání a revoluce, a vytváří mnohem poddanější a ovladatelnější populaci. V tomto novém kapitalistickém systému konečným cílem není zisk, ale moc. V jistém smyslu tak fungoval celý kapitalistický systém, protože zisk vždy fungoval jako prostředek a páka pro dosažení moci. Cílem byla moc samotná, zisk byl pouhým nástrojem pro dosažení takového cíle.

Krátce po vzniku kapitalistického systému se objevilo centrální bankovníctví. Bylo to prostřednictvím systému centrálního bankovníctví, kdy byly nejmocnější postavy a jedinci světa schopni konsolidovat moc, kontrolovat jak průmysl, tak vlády. Prostřednictvím centrálních bank tyto postavy kolabovaly ekonomiky, ničily průmysl a tím i zisky; bankrotovaly země a kolabovaly jejich politické struktury, ničily základny uplatňování moci; ale tím konsolidovaly svoji nadvládu nad těmito vládami a průmyslem, vymazaly konkurenci a eliminovaly disent. Jsou to tito jedinci, kdo hrál největší roli při utváření a přetváření kapitalistického systému, a jsou to hlavní postavy stávající reorganizace světového řádu.

Nicméně taková je povaha jedinců, jejichž životy se točí kolem získávání a uplatňování moci. Jak říká úsloví: „Moc korumpuje, a absolutní moc korumpuje absolutně.“ Ti, kteří jsou poháněni touhou po moci, často eliminují a odstraňují všechny ty, kdo jim pomáhali takové pozice dosáhnout. Hitler provedl noc dlouhých nožů, ve které byla provedena řada politických poprav, bylo to zaměřené na prominentní postavy SA, které Hitlerovi pomohly dostat se k moci. Stalin podobně očistil Sovětský svaz od těch, kdo mu pomohli dostat se k moci.

Moc mění psychologii jedinců, kteří ji mají. Je to extrémně osamělý stav, ve kterém, **jakmile je moc získána, a nelze již získat žádnou další, posedlost se obrátí na udržení si moci, a tím na paranoii, že by o ni mohli přijít. To je důvod, proč jsou ti, kdo mocným pomáhají při získání více moci, odsouzeni k údělu, který je podobný nebo horší, než u těch, kdo proti takové moci bojují.** To je nakonec důvodem, proč je marné přidat se k silám s takovými systémy moci, nebo se spojit s takovými mocnými postavami. *(Zdůraznění překladatel)*

Moc je rakovina; požívá hostitele. Čím více moci, tím rakovinnější to je, tím zhoubnějším se to stává. Čím méně moci jedinci mají, tím menší pravděpodobnost růstu takové rakoviny, nebo že se stane maligní. Moc musí být rozdělena mezi všechny lidi, protože riziko se tak stává rizikem všech, a existuje větší míra spolupráce, podpory, a existují účinnější a efektivnější prostředky, jejichž prostřednictvím mohou všichni jednat jako kontrola proti zneužití moci.

Teoretické základy globální revoluce

V současné době jsme, s příchodem masivní ekonomické krize, svědky revoluce v globální politické ekonomii. Tato revoluce, jako všechny revoluce, není jen revolucí shora dolů nebo zdola nahoru. Historicky byly revoluce taženy kombinací jak venkovem, tak elitou. Často se to materializuje ve střetech mezi sociálními skupinami, jako v americké revoluci. Ačkoliv americká revoluce samotná byla primárně vedena v Americe se nacházející elitou proti zahraniční imperiální elitě Velké Británie. Francouzská revoluce byla kombinací, kdy bankovní a aristokratická elita koptovaly, manipulovaly a kontrolovaly venkovskou opozici vůči etablovanému řádu. Ruská revoluce, kde bylo také možno vidět narůstající sociální napětí mezi nižšími třídami, byla koptována mezinárodní bankovní elitou.

V současné době si je nadnárodní elita velmi dobře vědoma nárůstu sociálního napětí mezi světovou většinou. Jak se krize prohlubuje, napětí poroste, a pravděpodobnost revolty a revoluce zdola se značně zvýší. Vlády všude, obzvláště v západních průmyslových zemích, budují masivní policejní státy, aby monitorovaly a kontrolovaly populaci, a aktivně připravují stanné právo a vojenskou vládu pro případ, že k takové situaci dojde.

Nicméně nadnárodní elita provádí svoji vlastní revoluci shora. Tato revoluce zahrnuje restrukturalizaci globální politické ekonomie prostřednictvím jejich zinscenovaných ekonomických krizí.

Neogramsciánská teorie politické ekonomie nám může pomoci pochopit, jak tato revoluce byla a je v současné době prováděna. Neogramsciánská IPE (mezinárodní politická ekonomie) se objevila v 80. letech s kritickým táborem teorie. Z velké části založena na dílu italského marxistického autora, Antonio Gramsci, se z velké části zaměřuje na analýzu globální moci, řádu a struktury. V rámci neogramsciánské teorie je mnoho analýz povahy a struktury nadnárodní kapitalistické třídy. V analýzách nadnárodních tříd neogramsciánská teorie klade také důraz na pojmy hegemonie a odporu, či proti-hegemonie.

Gramsciánské pojetí hegemonie se liší od ostatních pohledů politické ekonomie, obzvláště mainstreamových. Gramsciánský koncept hegemonie se nezaměřuje prostě na použití státní moci při použití síly, ale spíše hegemonii definuje jako systém moci, který je duální; vyžaduje si jak nátlak, tak podvolení se. Podvolení se je klíč, protože to znamená aktivní souhlas „podřízených“ a „vedlejších“ skupin (jinými slovy, velké většiny lidí světa), aby byly podřízeny samotnému systému. Tato hegemonie je postavena na názoru konformity; tím je konformita aktivním souhlasem s hegemonií. Přizpůsobením/podvolením se se člověk podrobí systému a svému místu v něm. Je to také internacionalizující koncept, ve kterém není hegemonie založena na státu, ale je nadnárodní a krytá hrozbou donucovací síly.

Při rozebírání odporu proti hegemonii, či proti-hegemonie, Gramsci identifikoval dvě formy odporu; válku pozic a válku hnutí. Robert Cox, nejznámější neogramsciánský teoretik, zanalyzoval, jak Gramsci definoval tyto pojmy, tak, že porovnal zkušenosti z Ruska

s bolševickou revolucí se zkušenostmi v západní Evropě. Jak Cox vysvětlil: „Základním rozdílem mezi Ruskem a západní Evropou byla relativní síla státu a občanské společnosti. V Rusku byl administrativní a donucovací aparát státu impozantní, ale ukázal se být zranitelným, zatímco občanská společnost byla vyvinuta nedostatečně. Relativní malá pracující třída vedená disciplinovanou avantgardou byla schopna stát ve válce hnutí zdolat a od zbytku společnosti se nesečkala s účinným odporem.“⁽²⁸⁾

Takže válka hnutí byla charakterizována malým předvojem, který se chopil moci a svrhl stát. „V západní Evropě, naopak, byla občanská společnost, pod hegemonií buržoazie, mnohem vyvinutější a měla četné formy. Válka hnutí mohla myslitelně, v podmínkách mimořádného otřesu, umožnit, aby revoluční předvoj převzal kontrolu státního aparátu; ale díky houževnatosti občanské společnosti by takový čin byl v dlouhodobém měřítku odsouzen k selhání.“ Jak poznamenal sám Gramsci: „V Rusku byl stát vše, občanská společnost byla primitivní a rozbředlá; na západě existoval mezi státem a občanskou společností řádný vztah, a když se stát otřásl, byla robustní struktura občanské společnosti okamžitě odhalena.“⁽²⁹⁾

V tomto příkladu byla válka hnutí v západní Evropě nemožná, a tak: „Alternativní strategií je válka pozic, kde se pomalu buduje síla sociálních základů nového státu. V západní Evropě musel být boj vyhrán v občanské společnosti dříve, než mohl dosáhnout úspěchu útok na stát.“ Tento počin je při nejmenším pozoruhodný, protože to sebou nese nutnost „vytvořit alternativní instituce a alternativní intelektuální zdroje v rámci existující společnosti a vybudování mostů mezi pracujícími a dalšími podřízenými třídami. Znamená to aktivní budování proti-hegemonie v rámci etablované hegemonie, zatímco je třeba odolávat tlaku a pokušením znovu upadnout do pokusu postupných zisků pro podřízené skupiny v rámci buržoazní hegemonie.“ Jinými slovy, je to „dalekosáhlá revoluční strategie“, v porovnání se sociální demokracií, která je „politikou zisků v rámci etablovaného řádu.“⁽³⁰⁾

Nicméně rád bych vzal koncept a pojem „války pozic“ a přeformuloval ho, nikoliv jako prostředek proti-hegemonie, ale jako prostředek supra-hegemonie. To není válka pozic ze strany proti-hegemonistických skupin (venkovské opozice atd.), ale spíše válka pozic ze strany začleněné mezinárodní elity, či supra-hegemonistický skupin. Supra je latinsky „nad“, což naznačuje, že tato skupina je nad hegemonií, stejně jako supra-národní (nadanárodní) instituce (jako Evropská unie) jsou nad národy. Je to elita elit, nad národními elitami, a skládající se ze špiček hierarchie v rámci nadnárodní super třídy. Co se týká složení, tato skupina je z velké části složena z mezinárodních bankéřů, dynastických bankovních rodin jako Rothschildové a Rockefellerové, které kontrolují hlavní bankovní instituce světa, které pak kontrolují mezinárodní systém centrálního bankovníctví. Jejich centralizovanou moc lze příkladně vidět na Bance pro mezinárodní vypořádání.

Budu o této skupině mluvit jako o globálním kartelu. Tento kartel si usurpoval globální pravomoci a moc prostřednictvím postupné/krokové staletí trvající války pozic. Vestfálský mír, podepsaný v r. 1648, představoval dvě oddělené smlouvy, vytvořil pojem národního státu a státní suverenity v rámci západní Evropy. Feudalismus vládl Evropě od středověku do 16. století, a byl pomalu nahrazován nastupujícím kapitalismem. Velká evropská impéria aplikovala od 15. století budování impéria, jako s transatlantickým obchodem s otroky a expanzí do Amerik. To vytvořilo první skutečně globální ekonomiku. Impéria pracovala pod a ve službách monarchií, které na ně dohlížely.

Bylo to se založením Bank of England v r. 1694, kdy evropská skupina bankéřů převzala hlavní evropská impéria. Velká Británie se pak stala dominantním impériem, které zažilo

průmyslovou revoluci dříve, než jakákoliv jiná země, a stala se globálním hegemonem. S francouzskou revolucí tuto evropskou bankéřskou převzali další velké impérium, prostřednictvím ustavení Bank of France, a pak financovali a vydělávali na všech stranách každé velké války, a svůj imperiální dosah rozšiřovali.

Prostřednictvím expanze systému centrálního bankovníctví byla vysoce koncentrovaná skupina evropských bankéřů schopna převzít nejdůležitější země světa. Celá historie Spojených států je příběhem boje republiky proti centrální bance. Nakonec bankéři uchvátili peněžní autoritu, založením Federálních rezerv, a vybudovali a vytvořili Americké impérium.

Bylo to ve 20. století, kdy byla válka pozic kartelu nejmarkantnější. Jak se svět globalizoval, stejně tak se globalizovala válka pozic. Hlavní bankovní dynastie založily mocné filantropické organizace, jako Carnegie Endowment a Rockefellerovu a Fordovu nadaci. Tyto organizace utvářely občanskou společnost ve Spojených státech a svůj zrak upřely na mezinárodní měřítko. Prostřednictvím založení těchto mozkových trustů, jako Royal Institute of International Affairs (RIIA) v Británii a Council on Foreign Relations (CFR) ve Spojených státech, byl tento kartel schopen přivést a centralizovat intelektuální, akademickou, strategickou, vojenskou, ekonomickou a politickou sféru pod svůj vliv. Ten byl kartelem rozšiřován prostřednictvím organizací jako skupina Bilderberg a Trilaterální komise.

Centralizace a kontrola debaty a diskuse v těchto životně důležitých sociálně-politicko-ekonomických sférách bylo klíčovou složkou institucionalizace hegemonie, jak ji chápe Gramsci, kde kartel použil své monetární a finanční hegemonie (kontroly tištění a hodnoty měn), aby stimuloval aktivní souhlas mezi sociálně-politicko-ekonomickou elitou.

Národní elity s hegemonií kartelu, jehož donucovací hegemonie spočívala v jeho schopnosti ničit národní ekonomiky prostřednictvím monetární politiky, souhlasily.

Tato hegemonie, jak donucovací, tak svolující, umístěná v samotné elitní třídě, usnadnila, aby válka pozic kartelu prosadila jeho zájmy a pokračoval tak ve své postupné revoluci. Cílem tohoto kartelu, jako mnoha tyranů a po moci bažících lidí před ním, byla světovláda. Bankéři nevelí žádným armádám, nevedou žádnou zemi/národ, a nemotivují žádné lidi. Jejich vliv spočívá v kooptování velitelů, kontrole velitelů a manipulování motivací.

Tím bylo absolutně nezbytné, aby kartel uskutečnil svůj konečný cíl světovlády a světového vládnutí prostřednictvím války pozic, protože žádný člověk by nebojoval, nepředal zemi nebo by nebyl motivován, aby pomohl nějakým bankéřům dosáhnout jejich vlastních sobeckých cílů. Spíše musel pomalu uchvacovat moc postupně; kontrolovat peníze, kupovat politiky, vlastnit ekonomiky, budovat impéria, inscenovat války, modelovat občanskou společnost, kontrolovat opozici, převzít vzdělávací instituce a nakonec kontrolovat myšlení.

Závěr

Jak napsal George Orwell: „Moc není prostředkem, je cílem. Člověk nenastoluje diktaturu, aby se uchránil před revolucí; člověk dělá revoluci, aby nastolil diktaturu. Předmětem perzekuce je perzekuce. Předmětem mučení je mučení. Předmětem moci je moc.“

Čím více lidí myslí za sebe, tím hůře pro kartel. Lidé, svobodomyšlní jedinci, jsou pro tento kartel a jeho válku pozic největší hrozbou. To je důvod, proč otázky a řešení při odhalování supra-hegemonistické války pozic, postavení se a triumf nad novým světovým řádem leží na

svobodomyslných jedincích. Výzva je globální a globalizovaná; řešení je lokální a lokalizované. Problémem je konformita a kontrolované myšlení; odpovědí je individualita a svobodné myšlení.

Zatímco lidství čelí tak monumentálním krizím, kterým jsme ohledně rozsahu a velikosti nikdy předtím nečelili, stojíme také před největšími příležitostmi konečné změny správným směrem. Zatímco lidé jsou kontrolováni a manipulováni prostřednictvím krizí a zmatku, stejně tak se lidé mohou probrat a uvědomit nezbytnost znalostí a kritického myšlení. Když je něčí život uvržen do zmatku a chaosu, náhlé postřehy, informace a znalosti se mohou stát důležitými v pochopení, jak se člověk do té situace dostal, a jak z ní může uniknout.

Maje toto na paměti, tak zatímco stojíme před potenciálem největšího boje, kterému lidstvo kdy čelilo, stejně tak stojíme před největším potenciálem nového osvícení nebo nové renesance; věku nového myšlení, nového života, nového potenciálu a míru. Bez ohledu na to, jak moc si elity myslí, že kontrolovají všechny věci, život má způsoby, jak člověk zjistí, že existují věci mimo kontrolu lidí. S každým činem přichází stejně silná opačná reakce.

Nemusíme dosáhnout nového věku myšlení a míru, než vstoupíme do nového věku útlaku a válek, v podstatě prvně uvedené není možné bez posledně uvedeného. Lidé se musí probudit ze svého limbu; svého ponoření do konzumní společnosti a zmatku pop kultury, a probrat se jak do zlovůle světových systémů, tak do zázraku života a jeho potenciálu. Prostřednictvím krizí přichází kontrola; prostřednictvím kontroly přichází moc; prostřednictvím moci přichází odpor; prostřednictvím odporu přichází myšlení; prostřednictvím myšlení přichází potenciál; prostřednictvím potenciálu přichází mír.

Můžeme docela dobře vstupovat do nejvíce utlačovatelského a destruktivního řádu, jaký svět doposud viděl, a z trosek a popela, což je nevyhnutelné, stejně jako vlny, a jisté jako východ slunce, můžeme vidět nástup skutečně poklidného a mírového světového řádu, kde uvidíme, jak se triumfy individualismu spojí se zájmy většiny; světového řádu lidí s mírem pro všechny. Musíme se držet toho, co kdysi napsal Antonio Gramsci: „Pesimismu intelektu, optimismu postoje.“

Poznámky

- [1] NIC, Global Trends 2025: [A Transformed World](#). The National Intelligence Council's 2025 Project: November, 2008: pages 70-72
- [2] David Lyon, *Theorizing surveillance: the panopticon and beyond*. Willan Publishing, 2006: page 71
- [3] Olga Chetverikova, [Crisis as a way to build a global totalitarian state](#). Russia Today: April 20, 2009
- [4] NIC, Global Trends 2025: [A Transformed World](#). The National Intelligence Council's 2025 Project: November, 2008: pages 67
- [5] NIC, Global Trends 2025: [A Transformed World](#). The National Intelligence Council's 2025 Project: November, 2008: pages 63
- [6] NIC, Global Trends 2025: [A Transformed World](#). The National Intelligence Council's 2025 Project: November, 2008: pages 56
- [7] Richard Norton-Taylor, [Revolution, flashmobs, and brain chips. A grim vision of the future](#). The Guardian: April 9, 2007
- [8] Paul Joseph Watson & Yihan Dai, RAND Lobbies Pentagon: [Start War To Save U.S. Economy](#). Prison Planet: October 30, 2008

- [9] Paul Joseph Watson, [Celente Predicts Revolution, Food Riots, Tax Rebellions By 2012](#). Prison Planet: November 13, 2008
- [10] Gerald Celente, [Obamageddon — 2012](#). Prison Planet: June 30: 2009
- [11] [CNBC, Gerald Celente](#). May 21, 2009
- [12] Terry Easton, [Exclusive Interview with Future Prediction Expert Gerald Celente](#). Human Events: June 5, 2009
- [13] Ellen Wood, Empire of Capital. Verso, 2003: page 144
- [14] Ellen Wood, Empire of Capital. Verso, 2003: page 157
- [15] Tyler, Patrick E. U.S. [Strategy Plan Calls for Insuring No Rivals Develop: A One Superpower World](#). The New York Times: March 8, 1992.
- [16] PNAC, Rebuilding America's Defenses. [Project for the New American Century](#): September 2000, page 6
- [17] Ibid. Page 8
- [18] Ibid. Page 9
- [19] Ibid. Page 14
- [20] Ibid. Page 51
- [21] Brzezinski, Zbigniew. The Grand Chessboard: American Primacy and its Geostrategic Imperatives. Basic Books, 1997: Pages 30-31
- [22] Ibid. Page 36
- [23] Ellen Wood, Empire of Capital. Verso, 2003: page 160
- [24] Jim Garamone, [Joint Vision 2020 Emphasizes Full-spectrum Dominance](#). American Forces Press Service: June 2, 2000
- [25] Ivo Daalder and James Goldgeier, Global NATO. Foreign Affairs: Sep/Oct2006, Vol. 85, Issue 5
- [26] Xinhua, [NATO changes to stay relevant](#). Xinhua News Agency: April 5, 2009
- [27] Ian Traynor, [Pre-emptive nuclear strike a key option, Nato told](#). The Guardian: January 22, 2008
- Michel Chossudovsky, [The US-NATO Preemptive Nuclear Doctrine: Trigger a Middle East Nuclear Holocaust to Defend "The Western Way of Life"](#). Global Research: February 11, 2008
- [28] Robert W. Cox, Gramsci, Hegemony and International Relations: An Essay in Method. Millennium: Journal of International Studies, Vol. 12, No. 2: pages 164-165
- [29] Robert W. Cox, Gramsci, Hegemony and International Relations: An Essay in Method. Millennium: Journal of International Studies, Vol. 12, No. 2: page 165
- [30] Robert W. Cox, Gramsci, Hegemony and International Relations: An Essay in Method. Millennium: Journal of International Studies, Vol. 12, No. 2: page 165

Andrew Gavin Marshall je výzkumným spolupracovníkem Center for Research on Globalization (CRG). V současné době studuje politickou ekonomii a historii na univerzitě Simon Fraser.

- konec -

Článek [Global War and Dying Democracy: The Revolution of the Elites](#) vyšel 19. srpna na serveru [globalresearch.ca](#). Překlad L. Janda.

Zdroj: [Zvědavec.org](#)